

1884-05-16

þÿ £ ¬ » À¹ 3 3/4 - ± Á . 1 3

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10087>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Εξοπονησθήσεται κατά χωρίον και απόκοπην.

ΣΑΛΠΙΓΞ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΞΑΤΥΡΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Αρθρα σείφω α τώ προγράμματι τής "Σάλπιγγος" και χωρίζονται δωρεάν.

Συνδρομή έτησια προπληρωτέα.
Εν Κύπρω.....Σελ. 8.
Εν τῷ Ἐξωτερικῷ..... ,, 12.

Διά πᾶσαν αίτησιν ἀπευθυντέον τῷ Συντάκτῃ
Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΩ. Editor S. HOURMOUZIOS.

Παύσαθε ληρῶντες, και περί τῶν ὄλων ἐρίζοντες, και κέρατα ἄλλήλοις φύοντες,
και κροκοδείλους ποιῶντες. (Λουκ. Νεκρ. Διάλ.)

Σκέψεις ἐπί τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος.

Τὸ ἀπό τινος ἐν τῇ φίλῃ Πατριδὶ και δημοσιογραφίῃ και Κληρικοῦς και ιδιώτας, ἀπατχολοῦν σπουδαιότατον Ἐκκλησιαστικὸν ζήτημα, ὑπὲρ οὗ τοσαῦτα ὑπὲρ ἢ κατὰ ἐπὶνέχθησαν γνώμαι, κατὰ πολλὰς παρασάγγας μακρὰν τυγχάνει τῆς σκοπίμου και πραγματικῆς λύσεως του, και ἄς μὴ πειρώμεθα διὰ μονομερῶν τε και ἀβασανίστων συμπερασμάτων και σκέψεων νὰ τὸ λύσωμεν, καθότι ἡ εἴσοχος και ἐμπρέπουσα λύσις ἔγκειται οὐχὶ ἐν τῷ παρόντι, ἀλλ' ἐν τῷ μέλλοντι ὑπὸ αἰσιωτέροις οἰωτούς.

Και πράγματι, ὁ περιεσκεμμένως μελετῶν αὐτὸ διορᾷ ἐναργῶς, ὅτι προαπαιτεῖται νὰ ὑφίσταται α. Κυβέρνησις ὁμογενῆς και πατρικῆ, φειδωιῆν τῶν ἐν γένει συμφορῶν του Ἔθνους, κατὰ συνέπειαν δὲ και Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν. β. Νόμος κανονίζων τὰς σχέσεις του Κλήρου πρὸς τὴν Πολιτείαν, ὅστις εἶναι ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ. γ. Δῆμοι ἀνεξάρτητοι, ὑπὸ κενῶς νομοθετημένων νόμων διεπόμενοι, ὅπως ἀναλάβωσιν ἐν ἐκάστη περιφερείᾳ τῆς Ἐθνικῆς περιστάσεως τὴν διαχείρισιν. δ. Ἐπιτροπὴ ἐξελεγκτικῆ προεδρευομένη, καθ' ἅπερ ἐν Ἑλλάδι, ὑπὸ Βασιλικῶ ἐπιτρόπου. ε. Κανονισμοὶ ὑποχρεωτικοὶ δημοτικοὶ φόροι, πρὸς ἐπάρκειαν τῶν δημοτικῶν ἀ-

ναγκῶν. σ. Ταμεῖον Ἐθνικόν, ὑπὸ του Κράτους ἐγγυημένον, ἐν ᾧ τὸ πλεονάζον νὰ κατατίθεται πρὸς τὴν διαχείρισιν τῶν Ἐθνικῶν κτημάτων, και ἐξ αὐτοῦ μισθοδοτεῖται ἀξιοπρεπέως τε ἀνώτερος ἢ κατώτερος Κληρὸς.

Ταῦτα πάντα ἀδύνατον εἶναι εἶναι γε τῷ παρόντι, ἀλλ' ἐν τῷ μέλλοντι, ὅτε ἡ θεία Πρόνοια, ἡ διασώσασα του Ἑλληνισμοῦ τὸ σκάφος ἐκ παντοίων κινδύνων και ναυαγίων, ἐπιπέσει τέλος νὰ φέρῃ ἢ ἡμᾶς ἐκεῖ, ὅπου ἡ διάνοια ἡμῶν ἢ οἱ πόθοι ἀπ' αἰῶνων εἰσὶν ἐστραμμένοι.

Και ὁμως, ἐν ᾗ πολιτικῇ καταστάσει νῦν διυτελοῦμεν, ὅπως κάλλιον τὰ Ἐθνικά μας κτήματα συντηρήσωμεν και ἐπαυξήσωμεν, και τὰς προσόδους εἰστοχώτερον χρησιμοποιήσωμεν, μία και μόνη ὑπολείπεται λύσις, ἐξαρτημένη και αὐτη μολοντοῦτο ἐκ τῆς ὁμοθυμου συνεννοήσεως ἢ συμπράξεως Κλήρου τε ἢ λαοῦ, συνεργασθησομένων ἐν αὐταπαρνήσει ἢ ἀληθεῖ πατριωτικῷ ἐνδιαφέροντι, ἄνευ του ποιεῖν οὐδεμίαν οὐδόλωσ μεταξὺ των διακρίσιν, ἐπειδὴ Ἐκκλησία ἢ Ἔθνος ταυτόσημα εἶναι, ἢ ἀδιάσπαστα, ἢ ἀδιαίρετα.

Ὅθεν ἐν πρώτοις ἀνάγκη νὰ ρίψωμεν εἰς κόρακα ἢ φιλοπρωτίαν, ἢ φιλαυτίαν ἢ ἐγωισμόν, ἢ τὸ κατ' ἀδελφῶν ἢ του Κλήρου ἀδικαιολόγητον ἢ παράλογον, ἢ ταπεινωτικὸν διὰ τε τὴν Ἐκκλησίαν ἢ τὸ Ἔθνος μίσος, ἐλαττώματα φθορο-

ποιὰ, ἐθνοβόρα, ἅτινα καταβιβρώσκουσι τὴν Ἐθνικὴν τιμὴν ἢ ἀξιοπρέπειαν, ἢ ὑποβιβάζουσιν ἡμᾶς εἰς τὰ χαμηλότατα ἐξευτελιστικὰ τῆς ὑπάρξεως σκρώματα ἢ εἰς τὴν ἀφάνειαν, ἐπειδὴ διαλύουσι τὸν Ἐθνικὸν σύνδεσμον, ὅστις ὡς

κρίκος σιδηροῦς δεόν ἀείποτε νὰ συγκρατῇ τὸ ὄλον Χριστεπώνυμον πλήρωμα εἰς ἓν και μόνον ἀδιαίρετον σῶμα, ὅπερ κέντρον νὰ ἔχη τὴν σωτήριον ἢ ἀγίαν Κιβωτὸν Ἐκκλησίαν. Δεύτερον ἐν τῇ συνιισθήσει τῆς ιερότητος τῶν καθηκόντων μας, νὰ συνέλθωμεν ἢ ὡς Χριστιανοὶ ἢ ὡς Ἕλληνες, ἵνα ἐκλέξωμεν ἐπιτροπὴν παγκύπριον, ὅπως αὕτη μετὰ τῆς τετρακτῶστων Ἱεραρχῶν μας συντάξῃ καταστατικούς πίνακας τῆς κτηματικῆς περιουσίας τῶν Μητροπόλεων, Μοναστηρίων ἢ ἐξαρτημάτων, κατὰ διαμερίσματα ἢ χωρία ἢ θέσεις.

Ἐπομένως ἐν ἐκάστη οἰκίᾳ τῶν καταστατικῶν στήλῃ νὰ καταχωρηθῶσιν αἱ καλλιεργούμεναι γαῖαι κατὰ τεμάχια ἢ στρέμματα ἢ σύνορα ἢ θέσεις διακριτικᾶς, ἢ αἱ χέρσοι ἢ οἱ μερράδες καλούμενοι ὡς αὐτῶς. Ἐν στήλῃ δ' ἐπίσης ὠρισμένη ὁ τελούμενος ἐκάστου φόρος, ἢ αἱ δαπάναι, ἢ τὸ προκύπτον ἐρδος ἐκ τῆς ἀμέσου ἢ ἐμμέσου καλλιεργείας ἢ ἢ μισθώσεως, ἢ ἐν τῇ τῶν παρατηρήσεων στήλῃ αἱ ζημίαι.

Ἐν ἑτέρῳ εἶτα καταστατικῇ Βιβλίῳ αἱ πρόσοδοι ἐκάστου θρόνου, ὑφ' οἵανδήποτε καλοῦνται ὁ

νομασίαν, θρονικά, κανονικά, ζητείται ἡ τὰ παραπλήσια κατὰ τάξιν. Ἐξαιρουμένων τῶν λειτουργικῶν, μνημοσύνων τελετῶν κατὰ πρόσκλησιν ἢ λοιπῶν ἄλλων λαμβανόμενων συνομοίων δικαιωμάτων, ἅπερ κατὰ γενικὸν κανόνα ἀνέκαθεν ἀνήκουσι τῆς Ἀρχιερεῦσι, καλοῦμενα δικαιώματα περιτραχηλίου.

Ἐν ἄλλῃ δὲ γενικῇ ἐνεργητικῇ ἢ παθητικῇ πίνακι, τὸ ἄθροισμα τῶν ἐν γένει προσόδων ἢ ἐνός, καὶ ἐτέρωθεν αἱ ἐν γένει δαπάναι μισθοὶ ὑπαλλήλων, φέρ' εἰπεῖν, τὰ πρὸς συντήρησιν τῆς κτηματικῆς περιουσίας, Μητροπόλεων, Μοναστηρίων καὶ τοῦ ἀνωτέρου Κλήρου, καὶ αἱ εἰς ἐκπαιδευτικὰ καταστήματα ἐτήσια συνδρομαί.

Ἐξ ὧν τούτων βεβαίως ἀναφανήσεται τὸ προκείμενον καθαρὸν πλεονασμῶν, ἢ καὶ ἐν περιπτώσει τὸ ἔλλειμμα, ὅπως χρησιμεύσῃ ὡς θεμελίον καὶ βάσις κανονισθησομένης βελτιωτέρας διαχειρίσεως, καὶ κατὰ συνέπειαν προϋπολογισμοῦ πρὸς διακανόνισιν τῶν δαπανῶν ἢ χρησιμοποίησιν τῶν πλεονασμάτων. Διὰ δὲ τὸ ἔλλειμμα δεῖν νὰ ἐξευρεθῇ συμπληρώσεως μέσον, διὰ κανονισθησομένης ἐτησίας ὑποχρεωτικῆς συνδρομῆς κατὰ πόλεις καὶ χωρία, καὶ ἐπομένως κατ' ἀτομῶν, σχετικῶς τῆς καταστάσεως ἐνός ἢ κάστου ἀτόμου, ὅπως διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἀντικατασταθῶσι τοῦ λοιποῦ αἰατοκειαζήτειαι ἡμῶν ἐπαίτια.

Ἐπὶ πλέον νὰ κανονισθῶσι, καθ' ἅπερ ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ Ἀλεξανδρείᾳ καὶ Ἑλλάδι καὶ ἀλλαχοῦ, καὶ τὰ τῶν ἀδειῶν γάμων τέλη, καὶ τὰ τῶν γεννήσεων βαπτίσεων καὶ διαζυγίων καὶ λοιπῶν ληξιαρχικῶν πράξεων, διαιρεθῆσομενα εἰς τάξεις τέσσαρας, ἐξ ὧν ἡ τετάρτη διὰ τοὺς ἀποδεδειγμένους ἀπόρους δωρεάν.

(ἀκολουθεῖ.)

Γ. Ι. ΚΗΠΙΑΔΗΣ.

Π α ρ η ρ η ν ε ὑ θ η ἢ α ἔ λ ε υ θ ε ρ ί α !

Π α ρ ε π ο ι ἦ θ η ἢ κ α λ ῆ ἄ ν α τ ρ ο φ ῆ !

Ἐλευθερία ἄρα γε λέγεται ἡ ἀπόλαυσις παντός πράγματος τὸ ὁποῖον θὰ ἐπιθυμήσω, ἢ ἐκτέλεσις πάσης πράξεως τὴν ὁποίαν θὰ θεωρήσω εὐχάριστον ἢ ἀνάμιξις εἰς πᾶν ἔργον τὸ ὁποῖον μὲ τέρπει; Ἐὰν τοῦτο καλῆται ἐλευθερία, ἀδίκως θύουν πρὸ τοῦ βωμοῦ τῆς ἐθνη, λαοί, φυλαί. Καὶ ὅμως τοιαύτην τινὰ φαίνονται ἐννοοῦντες

τὴν ἐλευθερίαν τινές, καὶ ὅμως ὑπάρχουσιν ἐν Κύπρῳ γονεῖς τινες ἀδιαφοροῦντες ὅλως περὶ τῶν ἀρρένων κατ' ἐξοχὴν τέκνων τῶν, ἂν δέ τις τοῖς εἴπῃ, «τὸ τέκνον σου, ἀγνοοῦν ἀκόμη ποῖον εἶναι τὸ ἀληθές; ὠφέλιμον τὸ ἀληθές καλόν, ἀνάγκη νὰ περιορισθῇ ὀλίγον διὰ τῶν συμβουλῶν σου νὰ κρατηθῇ ὀλίγον ὁ χαλινός, ἄλλως θὰ αἰτιάται κατόπιν σὲ ὡς βλέποντα καὶ ἀδιαφοροῦντα, καὶ ματαιῶς ἐπειτα θὰ παραπονῆσαι καὶ σὺ ἄφες— λέγει— τὸ παιδί ἐλεύθερον διότι ὑπάρχει κίνδυνος νὰ ὑποκύψῃ εἰς ἄλλα ἐπιβλαβῆ εἰς τὴν υἰεῖαν» καὶ οὕτω διὰ τοῦ ἄφες ἐλεύθερον γίνεται ἡ μικρὰ ζύμη ἥτις ζυμοῖ τὸ μέγα φύραμα τὴν ὑπερβολὴν, τὴν ἐξίαν, τὴν δευτέραν φύσιν τὴν καὶ χειρότεραν τῆς φυσικῆς φύσεως. Ἰδοὺ μετὰ ταῦτα συνεπερχομένας καὶ σωματικὰς ἀσθενείας, παραλυσίας, καὶ χρηματικὰς καταστροφάς. τῆς πικρᾶς δὲ ταύτης ἀληθείας ἐχομεν δυστυχῶς ψηλαφητὰ ζῶντα καὶ κινούμενα παραδείγματα. ἡ ἐλευθερία δὲ θεὰ τῶν θυμάτων τούτων τῆς ἀκριαίας τῆς ἀχαλινώτου ὀρμῆς τῶν παθῶν τῆς ἀκορέστου ἀπολαύσεως πάσης ἡδονῆς, ἀδυνατεῖ δυστυχῶς νὰ μᾶς ἐξεγείρῃ τοῦ φοβεροῦ καὶ καταστρεπτικοῦ ληθάργου ὑφ' οὗ κατεχόμεθα. θὰ ἐξεγερθῶμεν δὲ ἡμέραν τινὰ καθ' ἣν ἡ ἐξέγερσις θὰ ἦναι μόνον ἀναγκαια εἰς τὰ νὰ αἰσθανθῶμεν ἐντονώτερον τὰς φρικτὰς καὶ ὀλεθρίους συνεπειὰς τῆς ἀδιαφορίας μας. καὶ οὐδὲν πλέον.

(ἀκολουθεῖ.)

Ἡ ξενάστραφαις δουλείαις πολλάκις ὀφελού.

Κύριε κύριε τῆς Τρομπέτας.

Ξεύρετε τί ἔκαμνον εἰς τὴν Πάφον οἱ κλέπται ἐν τῇ ἐποχῇ τῆς τρομερᾶς κλεπτοκρατίας; ἐκαλλικόμην τοὺς ἰσχυροὺς ξενάστραφαις δηλαδὴ τὸ ἐμπροσθινὸν μέρος τοῦ πετάλου τὸ ἔβαλλον κ' ἐθώρει πίσω, καὶ τὸ πεινῶν κ' ἐθώρει εἰπρὸς καὶ τοιοῦτοτρόπως ἐν ᾧ ἐπήγαυναν εἰς τὴν Πάφον π. χ. ἐνόμιζέ τις ἔτι ἐπήγαυναν εἰς τὸ Καρπάσι, κ' ἐπήγαυνε κατόπιν τοὺς νὰ τοὺς εὐρῶ ὥστε ποτὲ δὲν τοὺς εὐρῶσκε καὶ ὀφελούντο λοιπὸν οἱ κλέπται ἀπὸ ξενάστραφαις δουλείαις. Ἐρχεσθε λοιπὸν νὰ μεταχειρισθῶμεν κ' ἡμεῖς τοῦτην τὴν αἰθερότητα γὰρ ταῖς δουλείαις μας μετὰ τὴν Κυβέρνησιν; διότι μὴ φαίνεται πῶς θὰ ὀφεληθῶμεν. Ἡ Κυβέρνησις δηλαδὴ δὲν κάμνει τίποτε ἀπὸ ἐκεῖνα ποῦ τῆς λέγομεν ὅτι εἶναι καλὰ καὶ γι' αὐτὴν καὶ γιὰ

μᾶς, παρὰ κάμνει οὐλοῦν τὰ ἐναντία νὰ τῆς λέγωμεν λοιπὸν νὰ κάμνῃ ἐκεῖνα ποῦ μᾶς βλάπτουν γὰρ νὰ κάμνῃ, ἢ τὸ πείσμαρας, κείνα ποῦ μᾶς ὀφελούν καὶ κατὰ πρῶτον βάλε εἰς τὴν ἐφημερίδα σου τὰ ἐξῆς.

Οἱ μῆσοι ποῦ ἔμπορῶν νὰ ὀφελήσουν καὶ τὴν δένδροφυτεῖαν καὶ τὴν ἀμπελοφυτεῖαν καὶ γενικῶς τὴν γεωργίαν εἶναι οἱ ἐν ἀταξίᾳ ζῶντες κτηνοτρόφοι τῶν ὀπίσθιων μπαϊρακτάριδες εἶναι οἱ βοσκοί διότι ἔνας λόγος λαλεῖ ἂν δὲν κοπρίσῃς ἐν τῶν εἰς κ' εἶναι ἀλήθεια ὅσον λοιπὸν περισσότεραις εἴγε εὐρίσκον αἱ εἰς σπινθὸν μέρος γῆς, τόσον τὸ καλλίτερον διότι τὸ κοπρίζουν. Παρακαλοῦμεν λοιπὸν τὴν Σεβαστοτάτην μας Κυβέρνησιν νὰ διώξῃ τοὺς βοσκούς ποῦ τὰ ὄρη ποῦ κάμουν τόσαις ζημιαῖς, χωρὶς κανέναν ὀφελος, ἢ νὰ τοὺς στείλῃ μεσ' εἰς τὰ σπίνθια ἢ εἰς τὰ περβόλια, μεσ' εἰς τ' αὐτέλια, καὶ θὰ μᾶς ὀφελήσῃ πολὺ μεσ' εἰς τὰ σπίνθια θὰ μᾶς ὀφελήσῃ α.) διότι θὰ πατήσουν αἱ αἴγε τὰ δόματα νὰ στρακώσουν, γὰρ νὰ μὴ εἴσσουν τὸν χειμῶνα καὶ β.) διότι τὰ ταύτα τοὺς τραοῦλλους πολὺ ὀφελεῖ εἰς τὴν υἰεῖαν μεσ' εἰς τὰ περβόλια θὰ μᾶς ὀφελήσῃ διότι α.) θὰ φάσιν ἐκεῖνα τὰ παραπάνω κλωνὰ τὰ ὀπίσθια κόπτουσι καὶ πετάσσομεν ἢ θὰ μᾶς ἐγάλλῃν ποῦ τὸν κόπον ἢ β.) θ' ἀφήσουν καὶ πολὺ κῆπρι μεσ' εἰς τ' ἀμπέλια πάλαι θὰ μᾶς ὀφελήσῃ α.) διότι θὰ μόντιολοῦσαν ταῖς κλημακίδες διὰ νὰ δυναμώσουν καὶ νὰ δώσουν περίτου καρπὸν (συνειθίζομεν νὰ κάμνωμεν ἡμεῖς τοῦτο δηλαδὴ τῶρὰ μεσ' εἰς τὸν Μανκόπτιον ταῖς μούτταις τῶν κλημακίδων, ἀλλὰ πόσαις νὰ κόψωμεν; καὶ πόσον κόπον θὰ κάμνωμεν; ἐν ᾧ 100 αἴγε εἰς μὴν ὄρον ὑπεροῦν νὰ μόντιολοῦσιν, ἐν ξέυρω, πόσον ζευκαριῶν ἀμπέλια καὶ β. θ' ἀφήσουν καὶ, δὲν ξέυρω, πόσα γουμάρα κῆπρι ποῦ κατὰ ἀξίαν.

Μερικοὶ ἀνόητοι ποῦ ἐν ξέυρῳ, εἰς καὶ μίνα, ἔλα τὰ διαπὰ κατὰ τοῦ ἀράδιασα παραπάνω, θέλουν νὰ βάλουν τουρκοπούλλους, κ' οἱ μπροκομείοι μας οἱ Νομοδέται, χωρὶς νὰ τοὺς προστάξῃ κανέναν, ἐπῆν εἰς τὴν Χώραν κ' ἐπρόστασαν τὸν Ἀρμιστὴν νὰ βάλῃ μετὰ τὸ ξέυρον ποῖος τοὺς ἐπρόσταξεν; ἀμὰ ἔλα καλὰ ἔκαμε καὶ δὲν τοὺς ἄκουσε τί τοὺς θέλομεν τοὺς τουρκοπούλλους; γὰρ νὰ διώχουν τὰ κτηνὰ ποῦ τὸ μάλιν μας ποῦ θὰ μᾶς ἀφῶνουν μούχτιν τόσον κῆπρι ποῦ οὐλοῦν ὁ κόσμος γυρεῖ το νὰ τὸ γοράσῃ καὶ δὲν τὰ βρῖσκει, καὶ νὰ ξελαῖοι καὶ τοὺς ροκόλους μας ποῦ πέφτουν καὶ ἂν φορᾶν νὰ κοιμηθῶν κεί ποῦ βλέπουν τσοῦρους; αὐ γυλέμου ἄς κάψουν εἰς τὰ ἡσυχά τοὺς διότι δὲν εἴσθησαν εὐκαριστημίαν; καὶ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν λέγομεν: μὴ τοὺς ἀκούης ὁ Σεβαστοτάτη καὶ πατρικωτάτη ἐκλαυπροτάτη ἢ... ἢ... ἢ... ὅτι σοῦ τερκάζει Κυβερνήσις μου; διώξε τοὺς τουρκοπούλλους, κατέβασε τοὺς βοσκούς μεσ' εἰς τ' αὐτέλια νὰ τὰ μόντιολοῦσιν καὶ νὰ τὰ κοπρίσουν νὰ κάμουν μαζούλι νὰ φάμεν καὶ μῆς καὶ οὐδ' ἂν μείνῃ τούτη εἶναι ἡ εὐκαριστήσις μας καὶ μὲν ἀκούης τοῦ νοῦ καὶ τοῦ ἄλλοῦ.

9 Μαῖου 84.

Ἐνας Φίλ Α. Λήθης.

Κύριε ποῦ γράφεις τὴν "Σάλπιγγα." Θὰ σοῦ πῶ κατὰ τι μὰ φοβοῦμαι ποῦ

σαι καὶ τὸ Λεμεσιανὸς καὶ δὲν θὰ τὰ γρά-
φης εἰς τὴν Σάλπιγγα, ἀλλὰ πρέπει νο-
μιζῶ νὰ τὰ γράψης ἐν δὲν τὰ γράφης
μισὴ ἐντροπὴ δική σου μισὴ δική μου.

Ἐβουλήθηκα κ' ἦλθα μὲν ἡμέραν Κυ-
ριακὴν ἔς τὴν Λεμεσιανὴν καὶ εἶπα ἄς πά-
γω ἔς τὴν Ἐκκλησίαν τοὺς τούτους νὰ
διδῶμεν, λειτουργοῦν σὰν κ' ἐμᾶς ἄρα γε;
ἐπῆγναι λοιπὸν τὸ πρῶτ' ἀπὸ τὸ σύστημά
μου ἔβλεπω τὴν Ἐκκλησίαν κλειστὴν πε-
ριμένω μισὴν ὥραν δὲν ἀνοίγει τὴν ἐπά-
θαιεν εἶπα αὐτοὶ ἐλειτούργησαν καὶ ἐβγῆ-
καν κρύαλας κ' ἐγὼ περιμένω σὰν τὸ τριελ-
λὸν δὰ χαμπὶ ἐβγῆκα ἔξω κ' ἐρχομαι
κατὰ κάτω ἔς τὸ παζάρι, βρισκῶ τὸν φί-
λον μου Ν... "ὦ πολλὰ πρῶτ' σιὸρ! πό-
θεν ἐρχεσαι λαλιῶ μου" ἐπῆγα φίλε μου
τεῦ λέγω ἔς τὴν Ἐκκλησίαν ἀλλὰ φαίνοι-
ται ἐπολειτούργησε, καὶ πόσον ἤθελα νὰ
λειτουργηθῶ ἔς τὴν Ἐκκλησίαν σὰς σή-
μερον γιῶ;— "Οἱ σιὸρ μου λέγει ἀκόμη
ποῦ εἶσαι μετὰ μίαν ὥραν δὲν μβοῦν ἔς
τὴν Ἐκκλησίαν μας"— "Ἄ Παναγία μου!
καὶ σὺ εἰς ἐγείνετε σωστοὶ φράγκει σιὰ.
Ν...— "Αἶ μὰ ἔτσι ἐν τὸ σύστημα μου
λέγει"— Καλὰ λοιπὸν. Ἐστραφήκαμεν
κ' ἐμῆς κ' ἐκαθίσταμεν ἀπέξω ποῦ τὴν
Ἐκκλησίαν ἐπεριμέναμε καμμίαν ὥραν
ἤρχισαν ἢ τάξιν ἐμῆκαμεν ἔς τὴν Ἐκ-
κλησίαν ἀλλὰ ἅμα ἐμβῆκα μέσα ἤρχισαν
ἀπέξω κατὰ φωναῖς ποῦ δὲν ἤκουα οὔτε
λειτουργίαν οὔτε τίποτα ἐνθυμήθηκα τὰ
ὄργανα τῶν φράγκων ἔς τὴν Ἱερουσαλήμ
ποῦ ἄμ' ἀρχιστῆ ἢ λειτουργία μας ἀρχί-
ζουν κ' ἐκεῖνοι ἐπίτηδες τὰ ὄργανα ἐγαί-
νω ἔξω νὰ δῶ τί τρέχει, τί νὰ δῆς γυιέ
μου ἔβλεπω καμμίαν τριανταρτίαν κοπελλού-
δια ἐπαίζαν τριάντηδ' ἡμέρας γέρον τῆς
Ἐκκλησίας ἕνας ἐκωλόσωνεν τὸν ἄλλον,
ἄλλοι ἐσφυροῦσαν, ἄλλοι ἐτραβουῦσαν ἔ-
ναν γέρον πτωχὸν ποῦ τὰ πόδια, καίφω-
ναῖ, πολλὰς ποῦ μὲν ἐρωτήσας ἐμβῆκα
πάλιν μέσα κ' εἶπα νὰ μβῶ μέσ' ἔς τὸ ἱε-
ρὸν ἴσως ἀκούω τί λέγει ὁ παπᾶς μὰ
ποῦ γυιέ μου! ποῦ τὰς φωναῖς καὶ ποῦ
ταῖς πσκαλιστῆρες τῶν λαωμένων πόξω ἢ-
ξενρεν γιὰ ὁ παπᾶς τί ἐκωμεν, γιὰ ὁ διά-
κος; Οὔτε τοῦ δ' ἀκούω ἤκουσα τί εἶπεν οὔ-
τε τοῦ ψάλτου ποῦ καλέ! ἄλλον πρᾶγ-
γα ἢ λειτουργία τοῦ χωροῦ μου κρίμα
καὶ πάλιν κρίμα ποῦ ναι καὶ πολιτεία καὶ
ἔχασα καὶ ἐγὼ χατζῆς ἄνθρωπος τὴν Ἐκ-
κλησίαν μου κέειν τὴν ἡμέραν, καὶ ἠκαρ-
διά μου ἔπο μέσα ἐπαίξει τύμπανον ὡς τὸ
μεσημέρι νὰ βγαῖεν ποῦ τὴν Ἐκκλησίαν.

(Ἐνας φίλος σου ἄμμάν σε ξέρω)

Σ. Σ. Ἐχεις δίκαιον ἀξερόφιλέ μου; τί
λέγεις; ἐρχεσαι κάτω νὰ σὲ βάλωμεν φύ-
λακα;

Λάρνακι 25 Μαΐου 1884.

Κύριε Σαλπικτά.

Πολιτισμολόγιον

Κυνηγοὶ τινὲς, φανταζόμενοι ὅτι οἱ Λα-
γωοὶ, ἀφῆκαν τὰ βουνὰ καὶ δάση, ἐζητουν
νὰ κυνηγήσουν αὐτοὺς ἐντὸς τῆς πόλεως,
καὶ προχθὲς ἀλίγον ἔλειψε νὰ φονευθῆ
λαός, ἀντὶ ὁ ζητούμενος Λαγός, νοστι-
μώτατον ἢ τοῦτο εἰς τὴν ἐποχὴν μας.

Μετεωρολογία

Συζητήσεις διὰ ξίνας ὑποθέσεις, τὰ μά-
λι ἐνδιαφέρουσαι τοὺς συζητητὰς, λαμ-
βάνουσι χώραν εἰς δὴμόσια μέρη, χωρὶς
οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον νὰ βάλωσιν ὑπ' ὄψιν
τῶν τὴν ὀπισθίαν σακκούλλαν ἀλλὰ τὴν
ἐμπροσθενὴν πάντοτε τὴν περιέχουσιν ἐν-
νοεῖτε τὰς ξίνας ὑποθέσεις καὶ τοῦτο ὑ-
ψηλῆς περιωπῆς ἀποκύημα.

Ἡ πτώχεια θέλει καὶ κυλοπερασῆν, τὸ
γνωρικὸν τοῦτο εὐρίσκεται πρὸ τινος ἐν-
ταῦθα εἰς ὅχι μικρὰν χρῆσιν διότι πλι-
λοὶ ἀδιαφοροῦντες περὶ τῶν πάντων ἐρ-
ρίφθησαν εἰς ἐξακολουθητικὰς διασεδά-
σιαι μεθ' ἑαυτῶν, ἢ νομίζουσι τοῦτο, πο-
λὸν μέγαν κατόρθωμα.

Ζιγκ Ζάγκ.

Ε Μ Π Ο Ρ Ι Κ Α.

Κρασία ἄπισσα γρ. 170—180
τὸ γομάρι· με πίσσα γρ. 155—
168 τὸ γομάρι.

Ρακῆ σοῦμα βαθμῶν 19 γρ. 2
6)40—2 1)4 ἢ ὀκᾶ.

Σταφίδες βρασμέναι γρ. 1 16)40
—1 18)40 ἢ ὀκᾶ.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Κύριον Δημαρχεῖον.

Καλ' ἡμέρα· ἢ ὄχι! ἀνακαλῶ
τὸ καλ' ἡμέρα μου κατὰ τὸ παρὸν
καὶ ἔπειτα ἂν τοῦ μείνη τόπος λέ-
γομέν το. Ἐξυμῶθης πλέον κατὰ τὰ
προζῶμε σου. λοιπὸν πότε θὰ δια-
τάξῃτε νὰ πελεκηθῶσιν ἐκεῖναις ἢ
πλάκαῖς νὰ μὴ διδῆ ὁ κόσμος χα-
μαί; θέλετε καὶ καλὰ νὰ μᾶς κά-
μετε νὰ φαινῶμεθα βαρεῖς ὄλοι, νὰ
περπατοῦμεν δηλ. με καμᾶρι καὶ
μὲ χάριν; νὰ δὲν εἶδατε χθὲς ἕνα
πούβαλλε στείχημα ὅτι τὸ φάρδος
τοῦ δρόμου εἶνε ἴσον με τὸ μάκρος
τοῦ κείνου, καὶ ἐξηπλώθη χαμαί
κ' ἐμενεν ἀπορημένος ὁ κόσμος πῶς
δὲν ὑπῆρχε καθόλου διαφορά; κ' ἔ-
ναν ἄλλον ποῦ ἀφοῦ ἔχασε τὴν ἰ-
σοροπίαν καὶ τ' ἀπεφάσισε πλέον
νὰ ἔξαπλωθῆ, ἐσηκώθη πὸ χαμαί
καπλατισμένος με γάλα ξινόν, δι-
ὅτι ἠθέλησε νὰ στηριχθῆ πάνω ἔς
ἕνα ποῦ κράτει ἀγγεῖον γεμάτον
γάλα καὶ ἐχύθη ὅλον πάνω του;
Σὰς ἀρέσκων ταῦτα;

Τώρα λοιπὸν ἂν θέτε πάρτε τὸ
καλημέρα μου ...ἄ...δὲν το θέλε-
τε;... φέρτε το δῶ κ' ἔχω τοὺς μευ-
στερῆδες του.

Χοῦ ου ουμ! γού ου ουμ! σὰς
βλέπω χά!

—ἄφησέ μας ἀδελφε καὶ σύ.

—τί ἐπάθετε κύριε;

—Μὰ βρε ἀδελφε δὲν παρατηρεῖς
καὶ σὺ ὅτι μᾶς ἐπῆραν αὐτοὶ τὰ
δικαιώματά μας; παντοῦ εἰς ε-
χ ὡ ρ η σ α ν αὐτοὶ καὶ ἡμεῖς πε-
ριφρονούμεθα.

—ποῖοι σὰς ἐπῆραν τὰ δικαιώμα-
τά σας;

—νὰ αὐτοὶ οἱ ἄ π ὁ μ α χ ο ι.

—Αἶ καὶ τί τάχα; ἂν ἦν ὁ ἄ π ὁ
μ α χ ο ι καὶ ὅμως εἶνε ἂ ν ὀ ρ εῖ-
ο ι σ τ ρ α τ ι ὦ τ α ι πρέπει νὰ
ἦνε ἄεργοι;

—Βέβαια· τώρα θὰ δρέψωμεν ἡ-
μεῖς τὰς δ ἄ φ ν α ς καὶ αὐτοὶ νὰ
μᾶς καμαρώνουν, τώρα αὐτοὶ πρέ-
πει νὰ μᾶς λέγουν «ἄμμες ποκ' ἡ-
μεν ἄλκιμοι νεανία», καὶ ἡμεῖς
νὰ τοῖς λέγομεν «ἄμμες δὲ γ' εἰ-
μέν· ἦν δὲ λῆς πεῖραν λάβε».

—"Ὅχι· εὐχαριστῶ· πύρραν δὲν
λαμβάνω οὔτε πινω.

—"Ὅχι ἀδελφε καὶ σὺ μᾶς κοροῖ-
δεύεις ἐνῶ τὸ πρᾶγμα εἶνε σπουδαῖ-
ον.

—"Ὅχι βέβαια! καὶ αὐτὴ εἶναι μιὰ
σπουδὴ ποῦ...

—Αἶ ἔς τὸν διάολον καὶ σύ.

Τρίμματος.

"Ἐ φίλε σὺ ποῦ τὰ σιερόσια! δὲν
μοῦ λέγεις γιὰ τὰ βάλλεις αὐτά;
—τὰ βάλλω κύριε γιὰ νὰ μὴ ξε-
μαρίζωμαι ποῦ τὰ σιδηρα.
—ἄ γι' αὐτὸ λοιπὸν βάλλουν τὰ
σιερόσια;

Φίλε Σαλπικτά.

Ἀπὸ τὸν καιρὸν ποῦ ἦλθεν ἐκεῖ-
νος ὁ Οὐάιτ διοικητῆς ἔς τὴν Λε-
μεσιανὴν, ἐγένετο συνθήκη νὰ ἄ σ π ρ ῖ
ζ ο υ ν τ ἄ ς π ρ ο σ ὄ ψ ε ἰ ς τῶν
α ἰ κ ῖ ὦ ν με ἀσβέστην με γύψον
κλ. Εἰς ἐμὲ ὅμως καὶ εἰς πολλοὺς
δὲν ἀρέσκει τοῦτο τὸ σύστημα· καὶ
πραγματικῶς παρατηρήσατε καὶ
σεῖς μερικὰ κτίρια ἀγγλικά ποῦ
δὲν εἶνε ἀσπρισμένα καὶ φαίνεται
καθαρὸν τὸ κατῆρι καὶ διακρίνον-
ται αἱ γραμμαὶ νὰ δῆτε πῶς εἶνε
νοστιμότερα· ἐνῶ ἡμεῖς καὶ τοιαῦ-
τα κτίρια ἔχομεν ἀρκετὰ καλλίτε-
ρα ἀπὸ ἐκεῖνα, τὰ χαλοῦμεν μετὰ
τὸ ἀσπρισμα.

Ρολόγι.

Ἀπόχει νοῦν, ἄς καταλάβῃ.

Διάλογος μεταξύ Διοικητοῦ τι-
νος καὶ ἐνὸς πολίτου.

Διοικητ. (Κατόπιν τινῶν ἄλλων ἐρωτήσεων.) Θ' ἀναχωρήσετε σήμερον διὰ τὴν Λευκωσίαν; (καθ' ἣν στιγμὴν τὸ ταχυδρ. ἀτμόπλοιο ἤγ κυροβόλησε.)

Πολ. Ὅχι τώρα· διότι ἂν εἶχον σκοπὸν νὰ ὑπάγω, θὰ ἤμην τώρα μέτ' ἑς τὸ ἀτμόπλοιο.

Διοικ. Καὶ πότε θ' ἀναχωρήσετε; μετ' ὀλίγας ἡμέρας;

Πολ. Ἄ σι· διότι ἂν θὰ ἀνεχώρουν, θὰ τὸ ἐβλέπετε μέτ' ἑς τὰς ἐφημερίδας (Σ. Σ. Πῶς γὰρ οὐ; σπουδαῖος γὰρ ἐστὶν ἀνὴρ!!!)

Διοικ. Πῶς; καὶ αὐτὸ θὰ τὸ ἐδημοσιεύετε;

Πολ. Μάλιστα· ὅ,τι πράττω καὶ ὅ,τι γράφω τὰ δημοσιεύω διὰ τῶν ἐφημερίδων. (ἐκείνων ποῦ τερεϊάσαν με τὰ μαλά του.)

Διοικ. Θὰ ἦτο καλὸν, ἂν ἐπηγαίνετε τώρα εἰς Λευκωσίαν.

Πολ. Σκοπεύω νὰ ὑπάγω εἰς Πάφον δι' ἐκτέλεσιν ἀποφάσεως.

Διοικ. Καὶ ἀπὸ τὴν Πάφον θὰ ὑπάγητε εἰς Κερύνειαν; (ἐμπαικτικῶς ποιῶν σχῆμα τῆς διευθύνσεως διὰ τῆς χειρὸς του.) (Ἐνταῦθα ὁ Διοικητὴς ἤθελε βεβαίως νὰ εἶπῃ Κέρκυραν, ἀλλ' ἐλησμόνησε.)

Πολ. (ὀργιζόμενος καὶ μετ' ἐντονωτέρας φωνῆς.) Ὅχι· θὰ ὑπάγω εἰς τὸ Λονδίνον. (δεικνύων αὐτὸ διὰ τῆς χειρὸς του.)

Διοικ. Καὶ τί θὰ κάμητε ἐκεῖ; ἔχετε τίποτε δικαστικὰς ὑποθέσεις;

Πολ. Ὅχι· ἐπειδὴ ἤκουσα ὅτι ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Κύπρου κ. Οὐάρεν ὑπῆγε διὰ νὰ γίνῃ Ἀρμοστής τῆς Κύπρου, δι' αὐτὸ θὰ ὑπάγω καὶ ἐγὼ διὰ νὰ γείνω Διοικητὴς τῆς πόλεως ταύτης.

Διοικ. Καλὰ· τότε τὰ πράγματα θὰ πηγαίνουν πολὺ καλὰ.

Πολ. Βεβαίότατα· πολὺ καλλίτερα, παρ' ὅσον τώρα πηγαίνουν.

(Βρὲ μωρὲ πολίτα μπράβο σου σὲ βεβαίῳ ποῦ μὰς τιμᾶς κηλόας· ἀλλὰ μήπως κ' ἀφοῦ γίνῃς Διοικητὴς χάσῃ αὐτὴν τὴν κ α λ ω σ ὕ ν η ν πόχεις καὶ ἀντὶ νὰ κτυπήσῃς τὴν πόρταν τοῦ κ α λ λ ῖ τ ε ρ α, κτυπήσῃς τὴν πόρταν τοῦ φ ο ὕ ν τ ο ς καὶ τότε καλλίτερα πηγαινε μόνος σου καὶ κατακόβῃς πολὺ-

τά μου· θέλεις κ' ἡμᾶς συντρόφους;

Αἱ πῶς σὰς φαίνονται αὐτά;
τρώετ' ἔτσι πελλάρα;

Ἐν ἐν πελλάρα ζώπρωτη
καὶ φινὰ λαομάρα;

— Ἄφησέ με νὰ δῶ ἐδῶ μέσα.

— περπάτει ἀδελφέ.

— βρὲ ἄφησέ με κ' εἶδα γυναῖκα
νὰ εἰσέλθῃ δῶ μέσα ἑς τὴν Πυρρα-
ρίαν· ἐγὼ βλέπω καλά· τὰ μάτια
μου εἶνε καθαρὰ σὰν τὸ χιόνι.

— νὰ τὴν βρὲ ἀδελφὲ εἶνε ἡ..... νὰ
πίνη πύρραν τί μὲ τοῦτο;

— βρὲ καὶ ποῦ νὰ πῆ τὸ κιατταρ-
ραμένον, ἂν ἤθελε πύρραν δὲν ἐπι-
νε ἑς τὸ σπῆτί της; αἱ;

Περίδρομος.

Θέλετε νὰ μὴ σὰς ἐνοχλοῦσι
ψύλλοι; Βάλτε ὑποκάτω ἑς τὴν κλι-
νην σας ἐν δέμα μύτταις τῆς ἀ-
φινθῆς δηλ. «γένεια τοῦ γέρου» ποῦ
τὰ λέγομεν ἡμεῖς· καὶ ἐπειδὴ οἱ
ψύλλοι ἀποστρέφονται πολὺ τὴν μυ-
ρωδρῆν τοῦ χόρτου τοῦτου φεύγουν
καὶ σὲ ἀφίνουν ἤτυχον.

Ἡμεῖς συνειθίζομεν νὰ λέγωμεν
ὅταν γυρεύομεν τίποτε μὲ μεγά-
λῃν προθυμίαν ὅτι «τὸ γυρεύομεν
μὲ τὸ κηρί» τοῦτο σήμερον κάμνει
κ' ἡ Ἀστυνομία τῆς Κύπρου· καὶ
νὰ ἰδοῦ. Προχθὲς ἐστάλησαν ἀστυ-
νομικαὶ ὑπάλληλοι εἰς Καλαβασὸν
νὰ εὑρῶσιν ἕνα φονεὰ ἐκ Λευκάρων
ὅστις ἐφόνευσέ τινα· ἦσαν 6—8 μὲ
ἕνα ἀξιωματικὸν· λοιπὸν ὁ ἀξιω-
ματικὸς διέταξεν ἕνα ζαπτιὲν καὶ
ἤναψε κηρί καὶ τὸ ἐκράτει ἐμπρὸς
ἐκεῖνος καὶ ἔξοπισε ὁ ἀξιωματικὸς
καὶ ἐγύρευαν τὸν φονεὰ μὲ τὸ κη-
ρί· πῶς σὰς φαίνεται; δὲν πρέπει
νὰ ποῦμεν καὶ γιὰ τὴν ἀστυνομίαν
τῆς Κύπρου ὅτι γυρεύει τοὺς κλέ-
πτας καὶ τοὺς φονεῖς μὲ τὸ κηρί;
Μωρὲ κεφάλι καὶ σκέψιν ποῦ τὴν
ἔχει γιὰ ἀξιωματικὸς· μὰ ποῶς
ξεύρει; πιθανὸν νὰ ἦνε κανένας νέ-
ος ἐγγλέζικος τρόπος.

«Σοφία ὀρθοὶ ἀκούσωμεν τοῦ Ἀ-
γίου Εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι» θὰ
συμφωνήσῃτε καλὲ θὰ συμφωνήση-
τε. «Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν Ἀγ.
Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα» μὴ
λίρα ἐμείνε ἑς τὸ μέσον σὰς τὴν

μοιράζομεν. «Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐ-
κεῖναις» μὴ φύγῃς! μὴ φύγῃς! νὰ
σὰς συμφωνήσωμεν νὰ ποῦμεν τὸν
καρτουμᾶν» κτλ — Ἀπαράλλα-
κτα καθὼς τὰ λέγομεν τὰ ἔλεγε
προχθὲς ἕνας παπᾶς ἑς ἕνα χωριὸν,
ὁ ὁποῖος κάμνει καὶ τὸν μεσίτην·
ἀνεγίνωσκε τὸ Εὐαγγέλιον ὡς ζη-
τεῖνος εἰς ἕν σπῆτι, καὶ τὸ βλέμ-
μα κ' ὁ νοῦς του ἦτο νὰ συμφω-
νήσῃ δύο ἄλλους διὰ τὴν πώλησιν
ἐνὸς ζώου. Αὐτὸς μάλιστα ὁ πα-
πᾶς κάθεται καὶ εἰς τὰ καρενεῖα
καὶ παίζει χαρτιά· φαντασθητελι-
πὸν ποῖου εἶδους πράγμα εἶνε! Θέ-
λομεν στήσῃ τὴν προσοχὴν μας καὶ
ἂν ἐξακολουθῇ τὰ αὐτὰ νὰ τὸν δη-
μοσιεύσωμεν διὰ νὰ παυθῇ, διότι
τοιούτοι ἱερεῖς δὲν πρέπει πλέον νὰ
ὑπάρχουν.

Λύσις τοῦ αἰνίγματος 2.

ἰτέα.

Αὐτῆρες. Χρ. Σώζοντος, Π. Χ. Μοδι-
ός, Ν. Γ. Μαληκίδης. Ἐκ Λευκωσίας
Ι. Γ. Μιχαηλίδης, Κ. Ο. Χασάπουλος,
Ι. Δ. Βιργόπουλος.

ΑΙΝΙΓΜΑ 1.

Δὲ μου λίγαις τ' ὄνομά σου τρισκα-
τάρατε κυρά μου;
— τρεῖς εὐούλλαβοι ἠροδέσιες σχημα-
τίζουν τ' ὄνομά μου,
Πόνος καὶ οἰκονομία γὰ νὰ φύγω μ'
ἀναγκάζουν,
ἀλλ' οἱ τύραννοί νὰ μὴ μὴ εἰς τὸν τό-
πον μὲ βιάζουν.
Δυστυχέστατον σὲ, κάμνω, καὶ ἐγὼ κ'
ἡ τυρανία,
τάτε μόνον δὲ μὲ χάσῃς ὅταν ἐλ-
θ' ἐλευθέρια.
X. II.

Λύσις λογογράφου

Ἐπιτέτερον ὄνομα καλὸν ἢ πλεῖστον
πολύς.

Αὐτῆρες. Ἐκ Λευκωσίας. Ι. Γ. Μι-
χαηλίδης, Ι. Δ. Βιργόπουλος.

Λογογράφος 6.

Ὅκὸ ὄνομα τις δὲκ ἰνθ', Ἐλλη. δ', ἰχθύ.

Λύσις ἐρωτήσεως 6.

ὠά.

Αὐτῆρες. Π. Χ. Μοδιός, Ν. Γ. Μα-
ληκίδης, Μ. Δ. Φραγγούδης, Γρ. Παπα-
δόπουλος. Ἐκ Λευκωσίας. Ι. Γ. Μιχαη-
λίδης, Ι. Δ. Βιργόπουλος.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου Ἀληθείας